

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 807/2019
10.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 619/19 од 22.07.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 08.08.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1052/18 од 27.11.2018. године и против правноснажних решења Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 15.01.2019. године (које је исправљено решењем истог суда К 62/16 од 17.01.2019. године) и Кв 20/19 од 31.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 619/19 од 22.07.2019. године, као основан, па се утврђује да је правноснажном пресудом Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 08.08.2018. године, у ставу I тачка 1. изреке пресуде, у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1052/18 од 27.11.2018. године, повређен закон – члан 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 262. став 1. и чланом 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

II

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 619/19 од 22.07.2019. године, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 15.01.2019. године (које је исправљено решењем истог суда К 62/16 од 17.01.2019. године) и Кв 20/19 од 31.01.2019. године и предмет враћа Основном суду у Пријепољу на поновно одлучивање.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 08.08.2018. године, у ставу I тачка 1. изреке, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено је

одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року проверавања од 2 (две) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, те је обавезан окривљени да суду на име судског паушала плати износ од 6.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а суд ће о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем.

Истом пресудом, у ставу I тачка 2. изреке, окривљени ББ, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Пријепољу и браниоца окривљеног АА, адвоката Томислава Жарковића, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 1052/18 од 27.11.2018. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио пресуду Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 08.08.2018. године.

Решењем Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 15.01.2019. године, које је исправљено решењем истог суда К 62/16 од 17.01.2019. године, у ставу првом, адвокату Горану Рајићу досуђени су трошкови поступка у кривичном предмету К 62/16 у укупном износу од 137.250,00 динара, од чега на терет буџетских средстава ОЈТ у Пријепољу износ од 15.750,00 динара, а на терет буџетских средстава суда износ од 121.500,00 динара, а који износи ће се исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је ставом другим, одбијен као неоснован захтев браниоца по службеној дужности окривљеног ББ, адвоката Горана Рајића за досуђење трошкова кривичног поступка преко досуђеног износа. Ставом трећим побијаног решења адвокату Томиславу Жарковићу, браниоцу по службеној дужности окривљеног АА, досуђен је за одбрану истог у кривичном предмету К 62/16, укупан износ од 165.750,00 динара, од чега на терет ОЈТ у Пријепољу износ од 15.750,00 динара, а на терет буџетских средстава суда износ од 150.000,00 динара, а који износи ће се исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности решења, а ставом четвртим обавезан је окривљени АА да ОЈТ у Пријепољу и Основном суду у Пријепољу на име трошкова кривичног поступка плати укупан износ од 165.750,00 динара, од чега на рачун ОЈТ у Пријепољу износ од 15.750,00 динара, а Основном суду у Пријепољу износ од 150.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Пријепољу Кв 20/19 од 31.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Пријепољу изјављена против решења Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 15.01.2019. године, о трошковима кривичног поступка, које је исправљено дана 17.01.2019. године.

Захтев за заштиту законитости Ктз 619/19 од 22.07.2019. године Републички јавни тужилац је поднео против правноснажне пресуде Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 08.08.2018. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1052/18 од 27.11.2018. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то повреде закона из члана 441. став 4 у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Такође, Републички јавни тужилац је поднео

захтев за заштиту законитости и против правноснажних решења Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 15.01.2019. године, које је исправљено решењем истог суда К 62/16 од 17.01.2019. године и Кв 20/19 од 31.01.2019. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 1. и 2. тачка 7) и став 4. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП (у ставу првом изреке првостепеног решења) и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 1. и 2. тачка 7) и став 4. и члана 262 став 1. и 2. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП (у ставу трећем и четвртном изреке првостепеног решења). Републички јавни тужилац је предложио да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је правноснажном пресудом Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 08.08.2018. године, у ставу I тачка 1. изреке пресуде, у делу одлуке о трошковима поступка, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1052/18 од 27.11.2018. године, повређен закон, као и да укине правноснажно решење Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 15.01.2019. године, које је исправљено дана 17.01.2019. године и решење истог суда Кв 20/19 од 31.01.2019. године и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу по службеној дужности окривљеног АА, адвокату Томиславу Жарковићу и браниоцу по службеној дужности окривљеног ББ, адвокату Горану Рајићу, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца, јер није нашао да је његово присуство од значаја за доношење одлуке, па је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама и решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Из списка предмета произилази да је у ставу првом изреке првостепене пресуде окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ за које му је изречена условна осуда и обавезан је да суду на име судског паушала плати износ од 6.000,00 динара, а одређено је да ће суд о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем.

Образложење наведене пресуде не садржи разлоге у погледу трошкова кривичног поступка у односу на окривљеног АА, осим назнаке да је паушал одређен сходно члану 261. став 3. ЗКП, а ни другостепени суд, који је потврдио првостепену пресуду није о томе дао разлоге.

Чланом 262. став 1. ЗКП прописано је да ће суд у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана прописао да ако недостају подаци о висини трошкова посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

По налажењу Врховног касационог суда из наведених законских одредби произилази да би свака пресуда или решење које одговара пресуди морала садржати одлуку о томе ко ће сносити трошкове кривичног поступка и колико они износе, а да само изузетно, одлука о висини трошкова, али не и о томе ко трошкове сноси може бити садржана у посебном решењу. Како је првостепеном пресудом којом је окривљени АА оглашен кривим одређено само да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно посебним решењем и да сходно члану 262. став 1. ЗКП није одлучено ко ће сносити трошкове поступка, учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 262. став 1. ЗКП. Наведене повреде закона, учинио је и другостепени суд који је потврдио првостепену пресуду. Такође, учињена је и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, обзиром да ни првостепена, ни другостепена пресуда не садрже разлоге због којих, имајући у виду да је окривљени АА правноснажно оглашен кривим, није обавезан на плаћање трошкова, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је решењима Основног суда у Пријепољу К 62/16 од 15.01.2019. године (које је исправљено решењем истог суда К 62/16 од 17.01.2019. године) и Кв 20/19 од 31.01.2019. године учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, у вези члана 261. став 1. и став 2. тачка 7), а у односу на окривљеног ББ да је другостепеним решењем учињена и повреда члана 261. став 4. ЗКП, као и да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у ставу првом, трећем и четвртном изреке првостепеног решења, јер је истима одређено да део трошкова пада на терет Основног јавног тужилаштва у Пријепољу, а део на терет суда, односно у ставу четвртном да окривљени АА трошкове кривичног поступка треба да плати делимично Основном јавном тужилаштву у Пријепољу, а делимично суду.

Из списка предмета произилази да су у ставу првом и трећем изреке побијаног решења, браниоцима по службеној дужности окривљеног ББ и окривљеног АА, досуђени трошкови кривичног поступка у кривичном предмету тог суда К бр. 62/16 и то део на терет Основног јавног тужилаштва у Пријепољу, а део на терет буџетских средстава суда, а који износи ће се исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности решења. Образложење наведеног решења не садржи разлоге због чега одређени трошкови треба да падну на терет буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Пријепољу, а други на терет буџетских средстава суда, док образложење другостепеног решења којим је одбијена као неоснована жалба јавног тужиоца, садржи наводе да трошкови кривичног поступка треба да падну на терет органа пред којим су се предузимале одређене радње.

Одредбом члана 2. став 14. ЗКП одређено је значење израза „поступак“, који се односи на предистражни и кривични поступак.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца или

пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда.

Чланом 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7) прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају награду вештаку, награду стручном саветнику, награду и нужне издатке браниоцу, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награду и нужне издатке њихових пуномоћника.

По налажењу Врховног касационог суда трошкови кривичног поступка који се односе на награду браниоца по службеној дужности за приступ саслушању окривљеног пред јавним тужиоцем, имајући у виду одредбу члана 2. став 14. ЗКП подразумевају трошкове од његовог покретања до завршетка и падају на терет буџетских средстава суда, дакле и трошкови настали пред јавним тужиоцем у предистражном поступку у случају ослобађајуће пресуде, у смислу члана 265. став 1. ЗКП, а ови разлози се односе на окривљеног ББ.

С обзиром да суд у ставу првом и трећем првостепеног решења није поступио на наведени начин, учињене су повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП (у односу на окривљеног ББ у вези члана 265. став 1 ЗКП, у вези 261. став 1. и став 2. тачка 7) ЗКП, док у односу на окривљеног АА у вези члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) ЗКП у вези члана 262. став 1. ЗКП) како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује, а исте повреде су учињене и другостепеним решењем којим је првостепено решење потврђено.

Побијана решења донета су уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер нема разлога у одлучним чињеницама, а дати разлози су нејасни, због чега није могуће испитати законитост и правилност одлуке.

Наиме, кривични поступак против окривљеног ББ због наведеног кривичног дела окончан је пресудом којом је овај окривљени ослобођен од оптужбе, па би сви трошкови укључујући и трошкове браниоца према члану 265. став 1. ЗКП требало да падну на терет буџетских средстава суда, што суд није учинио, а за другчију одлуку није дао разлоге.

Истоветна је оцена Врховног касационог суда и у погледу одлуке о трошковима у односу на браниоца окривљеног АА (став три решења), јер суд није дао разлоге за одлуку да се део трошкова исплати из буџета ОЈТ, а део из буџетских средстава суда.

У ставу четвртном решења укинута је првостепено решење, а у целини и другостепено решење, јер суд није могао да обавезе окривљеног да сноси трошкове поступка посебним решењем, када о обавези ко сноси трошкове и колико они износе, није одлучено у пресуди, конкретно пресудом окривљени није обавезан да сноси трошкове кривичног поступка.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је у ставу првом ове пресуде утврдио да је пресудама Основног суда у Пријепољу К бр. 62/16 од 08.08.2018. године у ставу првом тачка 1. изреке пресуде, као и пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1052/18 од 27.11.2018. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка повређен закон, док је у ставу другом укинуо правноснажна решења Основног суда у Пријепољу К бр.62/16 од 15.01.2019. године (које је исправљено решењем истог суда К бр. 62/16 од 17.01.2019. године) и Кв бр.20/19 од 31.01.2019. године и предмет вратио Основном суду у Пријепољу на поновно одлучивање, да би се у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић